

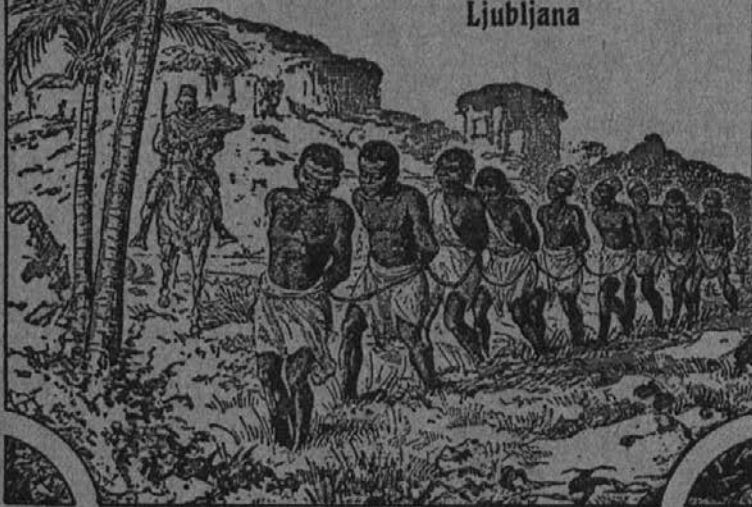
Odmev iz Afrike

Katoliški mesečnik s
slikami v prospeh
afriških misijonov

S prilogo „Klaverjev koledar“

Izdaja:

Družba sv. Petra Klaverja
Ljubljana

„Odmev iz Afrike“

Katoliški misijonski mesečnik. Blagoslovljen po papežih Piju X., Benediktu XV. in Piju XI. Stane za vse leto 10 Din, 6 L, 60 am. cts., 2·50 Š; s prilogo „Klaverjev koledar“ 15 Din, 8·20 L, 80 am. cts., 3·10 Š. Naročila in milodare naslavlajte, prosimo, na:

DRUŽBA SV. PETRA KLAVERJA
LJUBLJANA, Metelkova ul. 1.
(Ček. št. 10887.)

Za Julijsko Benečijo: Rim (123), via dell' Olmata 16.
Za Avstrijo: Salzburg, „Claverianum“.

VSEBINA:

Iz Vatikana. — Vsak začetek je težak. — Petdeset let misijonskega dela. — Vredni so, da jim pomagamo. — Tržišče sužnjev, sedaj središče krščanske ljubezni. — Nov misijon v pustinji Afrike. — Sveto umiranje. — Kratka misijonska poročila. — Marija Terezija nam je poslala dežja. — Mariji Tereziji smo izročili zadevo. — Kronika. — Uslišane molitve.

Vsem ljubim dobrotnikom

naj presveto Srce Jezusovo tisočero vse povrne!

Po namenu dobrotnikov Družbe sv. Petra Klaverja in naročnikov „Odmeva“ opravijo afriški škofje in misijonarji letno 500 svetih maš.

Blaga srca za misijone.

Umrla mladenka Angela Šuštar, stara 21 let, je vse svoje „bogastvo“ obrnila v prid rešitvi ubogih zamorskih sužnjev. Volila je svojih prihranjenih Din 300.— Družbi sv. Petra Klaverja za odkup zamorske deklince, ki naj se krsti na ime „Jožefa“ in za eno sv. mašo za svojo pokojno botro, ki se bo brala v misijonih. Dobra Angela je umrla na praznik Vnebohoda Gospodovega. Zjutraj je še dejala svoji materi: „Le idite v cerkev, ne bom še umrla.“ Popoldne pa jo je prišel iskat ženin čistih duš. Blagi dobrotnici večno plačilo!

Na sedmini pokojnega g. Franca Kranje se je nabralo 136 dinarjev kot dar ubogim zamorčkom. Naj ljubi Bog povrne!

Iz Vatikana.

Državno tajništvo Nj. Svetosti
št. 111.933

Iz Vatikana, 24. maja 1932.

Skupina mnogobrojnih knjig, katere je tudi to leto natisnila vneta in zaslužna Družba sv. Petra Klaverja je očetovsko srce Nj. Svetosti zelo potolažila in sveti Oče mi je dal prijetno naročilo, da se Vam v Njegovem imenu zahvalim za lepi dar in Vam obenem sporočim Njegove najvišje želje za srečen razvoj Vaših številnih svetih podjetij.

Sveti Oče se veseli, da Družba sv. Petra Klaverja v svojih vsestranskih podjetjih ni preveč čutila splošne svetovne gospodarske krize, pač pa je zamogla prejemati in deliti.

Iz srca kliče sveti Oče nad vse nebeškega plačila in pošilja vse m z isto prisrčnostjo svoj krepilni apostolski blagoslov.

Naj Vaše Blagorodje izvoli prejeti tudi mojo osebno zahvalo za prijazno podarjeni mi „Odmev iz Afrike“.

Z izrazi posebnega spoštovanja

Vam prevdani v Gospodu

Evgen Pacelli,
kardinal.

Visokorodni gospe grofici
Mariji Falkenhayn,
vrhovni voditeljici
Družbe sv. Petra Klaverja.

Pri p. u r e d.: Družba sv. Petra Klaverja je poklonila svetemu Očetu svoje časopise in knjige v afriških jezikih i. t. d., kar je tiskala tekom leta 1931.

Vsak začetek je težak.

Poroča P. Fulko, O. S. B. iz nove naselbine Songea, Lindi.

Na Binkošti, malo pred dvanajstemi, sem prejel od preč. patra opata pismo, kjer mi na kratko naznanja, da moram iz Litembo in se preseliti v novoustanovljeni misijon Songea.

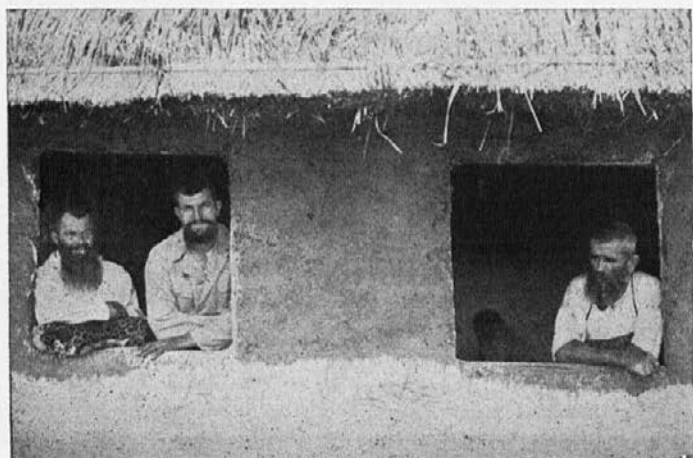
Izza leta 1922. sem bil stalno v Litembo in se mi je ta kraj takoj izprva zelo priljubil. Takrat sem prišel prav sam v Litembo, zato sem hotel tudi sedaj sam oditi, kamor me je klicala dolžnost pokorščine. Rajši in veselejši bi bil v Litembo, ko tu v mestu. Songea je namreč sedež vlade, glavarstva, vojaštva in policije. Tudi je tu velika in lepa bolnišnica. Mesto ni posebno veliko, vendar so v njem tri šole: katoliška, protestantska in državna; razen tega mnogo pisarn in čitalnic za mohamedance, ki imajo približno tisočpetsto somišljenikov. V bližini misijona so samo Islamci. Indijci imajo približno petdeset takozvanih „dukas“, to so prodajalne suknja in jestvin. Toda tudi učenci preroka nekateri prav dobro kupčujejo. Ljudje prihajajo od blizu in daleč, da kupujejo obleko, sol in druge potrebščine ter prodajajo ali zamenjavajo poljske pridelke ali tudi druge izdelke.

Ko sva z br. Damijanom prišla semkaj, je bila tu slamnata cerkev in še tista prazna. Nekoliko sva jo popravila, zlasti kor. Spovednica in prižnica pa sta še vedno tako revni, ko izprva. Dve sobi naše „palače“ sta morali biti za vse. Ena soba je bila za obednico, spalnico, igrišče, skladišče, sprejemnico itd. Postelja, ki sem jo prinesel iz Litembo, je bila že stara in je moj tovariš že prvi teden padel skozi njo na tla. Vrgla sva nekaj slame na tla in to je moralo zadostovati za ležišče par tednov, dokler nisva kupila novega posteljnaka. Ako so prišli na obisk gostje ali celo p. opat, so morali prenočiti v mojem „salonu“. Prinesel sem par povesev slame, jo razgrnil po tleh poleg zabojev in kovčkov in sem spal krasno do jutra. Noge sem imel pod posteljo svojega gostitelja, glavo pod mizo.

Ko sem moral leta 1922. pričeti svoje delo v Litembo, sem bil tudi reven, toda ne tako kot tukaj. Z dvajsetimi dinarji v žepu, ki mi jih je dal moj naslednik za na pot, poleg voščil in čestitk, sem se odpravil v Peramiho, ko se je bila Songea odcepila od njega.

Ker tu ne moremo živeti kar na prostem, so nam svetovali, naj si kmalu sezidamo hišo za stanovanje. Opeko izdeluje domačin. Tisoč kosov stane le 150 Din. Podjetnik je napravil pred par tedni račun v znesku 4.530 Din, ki

je le deloma plačan. Za ostanek se bom obrnil do dobrotnikov. Žganih je sedaj 150 tisoč opek, ki pa še niso na stavbišču in tudi še ne plačane. Tudi v Afriki, ako zidaš, ti je treba denarja, denarja in zopet denarja. Denarja pa v Afriki ni tako lahko dobiti. Zato se obračam do Klaverjeve družbe s prošnjo za pomoč. Zagotavljam Vas, da ne bom porabil nobenega dinarja za nepotrebne reči, ampak bom varčeval kjer in kakor bom mogel. Za šolo bi potrebovali tudi knjig in zvezkov. Prosim Vas lepo, pošljite nam jih nekaj.

P. Fulko, brat Damijan in brat Vulko ob oknih svoje „palače“.

Zunaj dežuje in dež kaplje v mojo kolibo, miši pa švigajo iz kota v kot. Iz Peramiho bomo dobili tri mačke, potem bo tega konec.

Končam s prošnjo: molite za nas in pomagajte nam. Mi pa Vam obetamo, da bomo molili za Vašo stvar in Vaše delo.

„To je vendar nekaj krasnega, prelepega: medsebojna molitev. Prl spreobračanju in delu za duše vedno čutim moč priprošnje molitve drugih.“ P. Schulte, O. M. J., misijonar v Juž. Afriki.

Petdeset let misijonskega dela pri sv. Jožefu v Linzolu.

1883.—1932.

Apostolski vikarijat Brazzaville.

Piše P. A. Kranitz iz kongregacije sv. Duha.

Misijon sv. Jožefa v Linzolu leži približno na 44° južne šir. in 12^o5⁰ vzh. dolž., 3 km od desnega brega reke Kongo. Misijonu pripada zaledje dolgo 4 do 5 dni hoda in široko 1 do 2 dni hoda. Ta kraj je najstarejši izmed francoskih notranjih misijonov ob Kongu. Ustanovljen je bil misijon 1883. po znamenitem apostolu kongskem, škofu Augouardu, ki je umrl šele 1921., potem, ko je blagodejno misijonaril 44 let kot „zvesti služabnik Gospoda“.

„Stara mamica Linzola“ (tako imenujejo v vikarijatu Brazzaville to prvotno naselbino), bo prihodnje leto! slavila svojo zlato svečanost sredi svojih mnogoštevilnih otrok in vnukov, to se pravi: vseh misijonskih postaj in misijonskih središč, ki so bila tekom teh 50 let iz Linzola ustanovljena.

Genljivo in vzpodbudno in zares pretresljivo se bere v arhivih misijonske postaje Linzola, kar je škof Augourd sam spisal o tem. Po brezmejnih žrtvah in naporih je neustrašeni P. Augourd v družbi dveh pravtako pogumnih sobratov prodiral od obale Loango v čudovito pogansko jedro ob Kongu. Tovariša sta mu bila en duhovnik in en laiški brat. Na prvem potovanju so prodrli prav do Stanley-Pool-a. Za bodrilo so jim služile besede apostola: *Charitas Christi urget nos* — ljubezen Kristusova nas priganja. Kako naj bi apostoli Odrešenika sveta imeli manjši pogum, kot svetni raziskovalci, na pr. Stanley ali Braza, ki so v istem času iste pokrajine pridobivali za svetne vladarje. Ideal treh apostolov Konga je bil mnogo vzvišenejši: da bi v obročju Konga ustanovili milo, večno vladarstvo Kristusa Kralja in mu pripravili vedno lepših triumfov. Misijon sv. Jožefa v Linzolu je postal za velikansko pogansko pokrajino ob Kongu res pravi „*Oriens ex alto* — solnčni vzhod iz višine“.

Z velikim trudom in solzeč se so morali sejati prvi misijonarji seme božje besede, ne da bi sami dočakali žetve. Vendar so ostali vsak na svoji postojanki, misleč na besede Gospodove: „*Zaupajte, jaz sem premagal svet.*“ In kakor je nekoč angel na betlehemskih poljanah klical pastirje v kočo, tako je božja milost ob Kongu prevzela najprej revne, da, najrevnejše in jih povedla v svoji hlev.

To so bili ubogi zamorski otroci, ki so jih bili misijonarji nakupili po zamorskih sejmih. Na misijonskih postajah so potem živeli ti odkupljenci kot „prosti božji otroci“. Poučevali so jih misijonarji v verskih resnicah, krstili so jih in pozneje poženi in pomogli med seboj. To so bile prve katoliške družine v osrčju pokrajine Kongo. Obenem so marsikakega zamorčka takole mimogrede ob zadnji uri srečno krstili in ga vpeljali v družbo nebeščanov.

To je bila misijonska žetev skozi celo vrsto let; 'na videz borna, v resnici plodovita. Misijonska statistika iz

Katehist poučuje skupino zamorcev.

l. 1890. beleži v resnici 140 katoličanov, 29 katoliških družin, 1 katoliški katehumenat in enega katehista. V l. 1892 do 1894 je bilo samo 40 slovesnih krstov odraslih. Te suhe številke kažejo s kakšnimi ogromnimi težavami se je bilo boriti prvim apostolom Konga in kako jim je bilo potreba poguma in trdnega zaupanja v Boga, da so vztrajali na tej težavni postojanki. Upali so, četudi ni bilo nikakega upanja.

P. Doppler, ki je l. 1926. umrl potem, ko je bil 33 let apostol, je bil od Boga določen, da bo ob meji stoletja ta apostolat, ki se je v Kongu tako težavno začel, spravil na boljšo stopnjo*. Ustanovil je prve zunanje postaje in tam postavil katehiste, ki jih je bil vzgojil v misijonu.

* Pri tem mu je blagopokojna mati afriških misijonarjev Mar. Ter. Ledóchowska materijelno mnogo pomagala.

Misijonska statistika poroča 1911. že o 774 katoličanih, 85 katoliških družinah, 280 katehumenih, 7 katehumenatih, 7 katehistih in 164 slovesnih krstih odraslih. V istem letu je bila ustanovljena tudi postaja St. Filip blizu Mkamon-a (danes Kibononde).

Potem se je premoč poganstva vedno manjšala, „solnce pravice“ se je dvigalo vedno višje na obzorju in osrečevalo vse po vrsti. Sicer je nesrečna vojska zavirala tudi misijonsko delo v Linzolo-su tako, da je tri leta vodil misijon en sam duhovnik kot dušni pastir, toda po končani vojski si je opomogel tudi Linzolo. (Primerjaj statistiko koncu spisal)

V letu 1924. se je nanovo ustanovil misijon sv. Teofila v Kindambi, tri dni hoda severno od Linzolo, 1929. sv. Barbare v Mindonli, tri dni hoda severo-zahodno; nedavno pa sv. Frančiška Sal. v Voku, dva dni hoda proti zahodu. Nehote se spomniš ob tej priliki besede psalmista: „Gospod je to naredil in je čudovito v naših očeh.“

Res, prvi apostoli Konga so s solzami sejali, mi, njih nasledniki, pa slavno žanjemo. Bogu edinemu pa bodi čast in hvala!

Naj dostavim še nekoliko statistike. Na kratko a zgovorno naj pripoveduje 50 letna zgodovina prvega notranjega misijona v Kongu, Linzolo. Naj bi bila dragim čitateljem „Odmeva“ v bodrilo, da zahvalijo Boga prav iz dna srca za njegov tako očiten blagoslov in ga prosijo, da vodi misijon še k večjemu razcvetu; saj se mora misijon še danes boriti z velikimi težavami. V misijonu je žal, še 47.860 poganov in približno 7.000 krivovercev.

Pisec teh vrstic smatra za svojo srčno dolžnost, da se v imenu svojega ljubljenega misijona zahvali poleg Boga, ki deli vse milosti, zlasti še Družbi sv. Petra Klaverja in vsem velikodušnim dobrotnikom. Prav odkritosrčna hvala za vso čudovito materijelno, zlasti pa nadnaravno pomoč. Naj bi bila 50 letna zgodovina Linzola slaven list v zgodovini velikih božjih del, ki jih dela potom Družbe sv. Petra Klaverja.

Statistika misijona Linzolo, ustanov. 1883.

Leto	katoličani	katehumeni	katehisti	kat. družine
1890	140	?	1	29
1911	774	280	7	85
1919	1545	1013	14	180
1931	8161	1979	65	867

Vredni so, da jim pomagamo.

Apostolska prefektura Buea (Kamerun).

Pismo P. Jansen-a iz misijonske družbe sv. Jožefa v Mill Hill-u.

Že poprej nekoč sem Vam pisal, da se bo naša stara cerkev kmalu podrla in da ne moremo več odlašati, da ne bi zidali nove iz kamenja. Zdaj pa Vam žalosten poročam, da kmalu ne bomo imeli sploh nobene cerkve. Sedanja bo v najkrajšem času na tleh, kajti za popravilo sploh ni sposobna. Molimo in upamo, da bo prestala še to deževno dobo, ker sicer bi bila to za nas strašna nesreča. Moji ljudje so že zelo mnogo žrtvovali, da bi povečali sklad za zidavo nove cerkve. Nad vse ubogi, kot so, so vendar že nad polovico vseh stroškov, ki se obetajo,

Brat Berhman postavlja streho za cerkev.

skupaj zbrali. Radi bi storili še več, toda ne morejo, dasi niso sami temu krivi. Večinoma so zdaj vsi brezposelni. Zato pa prosijo Boga, naj jim pošlje pomočnikov v njih stiski, blagih duš, ki bodo dovršile, kar so sami začeli.

Moji ubogi dobri ljudje molijo z velikim zaupanjem. Z njimi molim in upam tudi jaz, da bo prišla pomoč o pravem času, da ne bodo razočarani. Srce bi jim počilo in meni tudi, ako bi morali odložiti zidanje za eno leto ter bi bili med tem časom brez cerkve.

Že zgoraj sem povedal, da so moji revni ljudje spravili skupaj več nego polovico doneskov. Toda v teh težkih časih ne smemo pričeti z zidanjem, dokler ne bomo dobili še tristo funtov šterlingov. Ako bomo imeli še to vsoto in jo prišteli k zbranim doneskom, bomo mogli začeti zidati v suhi dobi in do deževja spravili poslopje pod streho.

Zares smo v težavah in se zaupno obračamo na Družbo sv. Petra Klaverja, da nam še sedaj pomaga. Ako bi moje ljudstvo ne bilo tako dobro, ako ne bi bilo že toliko žrtvovalo za novo cerkev, bi mi zadeva ne šla toliko do srca, kot mi gre, ko gledam ljudi v taki stiski.

V imenu presvete Trojice, ki ji je posvečena naša cerkev, Vas prisrčno prosim, prispevajte tristo funtov šterlingov, da bodo moji farani poplačani za svoje velike žrtve in uslišane njih pobožne molitve ter jim bo to v bodrilo za nove žrtve za sv. vero v prihodnjosti.

Tržišče za sužnje — sedaj središče krščanske ljubezni.

Piše msgr. Birraux, od Belih očetov, vikar v Tanganjiki.

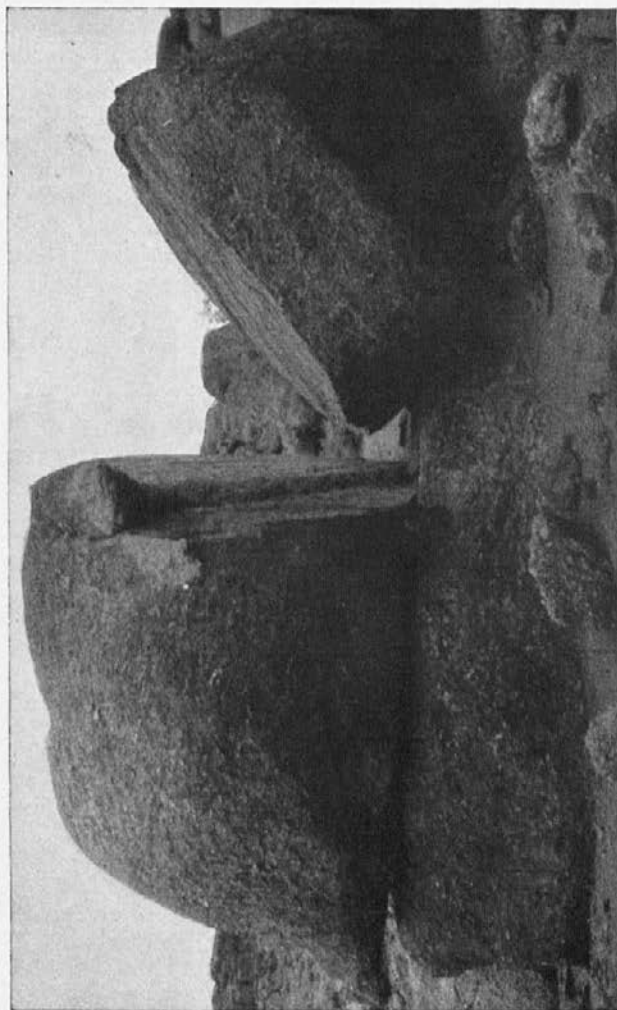
Pišem Vam iz Ujiji-ja, ki je bilo nekdanje središče kupčije s sužnji, ko so prišli tja naši prvi misijonarji. Tu nameravam započeti nekaj prav važnega: zidati mislim angleško šolo, rokodelsko šolo in ljudsko šolo. Razen tega imam na glavi tudi bolnišnico, ki mi jo je prepustila vlada pod pogojem, da jo sam vzdržujem. Potreboval bi tu vsaj tri misijonarje in štiri sestre. Zaenkrat jih še nimam: zato moram biti sam za vse. Prebivalci Ujiji-ja nas imajo radi med seboj. Prepričan sem, da bo dobra stvar uspela. Krščanski nauk, združen s krščansko ljubeznijo na kraju, kjer so nekoč prodajali sužnje: to bo gotovo priklicalo božji blagoslov našemu podjetju . . . Svoje delo priporočim Vaši molitvi; tudi vem, da mi boste po možnosti pomagali s podporo. Ni treba, da bi Vam pravil, da bodo stroški veliki, ker bo vlada prispevala le polovico za zidavo šol. Stanovanje za misijonarje bomo pa morali sezidati in urediti le na svoje stroške.

Zdaj sem že ravno tri mesece na potovanju in sem obhodil že ves vikarijat, pri čemer sem doživel vsake vrste stvari. Tako sem na primer moral neko noč prespati v borni koči na kupu slame; dobil nisem nič jesti; drugikrat sem pa spal sredi gozda na dnu nepokritega voza.

Boga prosim, naj vse to sprejme kot žrtev za našo novo naselbino v Ujiji.

Nov misijon v puštinji Afrike.

V Tčaunaup-u v južno-zahodni Afriki so ustanovili oblati sv. Frančiška Saleškega nov misijon. Sestra Emilija Constartija opisuje 29. februarja tega leta Klaverjevi družbi posamezne znamenitosti ob tej ustanovitvi.

Skala v Zap. Afriki, kot bi bila z nožem prerezana.

Ko bi Vam mogla pokazati naše novo bivališče. To je divje zakotje, kjer tulijo šakali in lisice! In kakšne velikanske pečine in čeri so tukaj! Tako je, kot poje nekje pesnik: „Kamna dosti, kruha malo.“ Treba bi bilo že

pravega naliva izpod neba, da bi kedaj kaj ozelenelo med temi skladi kamenja in grušča. Stanujem že šestindvajset let v tej deželi in vidim, da je v jugozapadni Afriki čezdalje bolj suho in puščobno.

Toda tudi ta kameniti vinograd Gospodov mora biti obdelan, da bo rodil grozdje za nebesa. Misijon je posvečen sv. Družini; zato se bo sv. Jožef potrudil, da nam dobi dobrotnikov. Otrok se nam punuja vse polno v misijon, toda za zdaj še ne moremo storiti veliko, ker nimamo nič pravega stanovanja. Naš preč. pater misijonar P. Hyls ima neke vrste kolibo, ki mu služi v stanovanje in ima dva prostora, izmed katerih je eden predelan kot kapela, drugi je za stanovanje. Hiša za sestre je nastala iz neke drvarnice. Majhen prostor z 48° vročine poleti. Tu je tudi prav „moderna“ kuhinja: nekaj skladov kamenja, ki so po eni strani pokriti s staro žakljevino, po drugi s pločevino iz obrabljenih bencinskih škatljic. Me bi mogle tudi še nadalje tako borno živeti, da bi imel le ljubi Jezus dostojnejše stanovanje. Potrebovali bi dvesto funtov šterlingov za napravo male cerkvice. Kdo nam hoče pomagati, da bomo mogli postaviti cerkvico v čast sv. Družini?⁴

Družba sv. Petra Klaverja objavlja to prošnjo in rada sprejema darove, da jih pošlje na pristojno mesto za zidavo cerkvice. Pošiljajte prispevke Družbi sv. Petra Klaverja v Ljubljani, Metelkova 1.

Sveto umiranje.

Piše misijonar iz Južne Afrike.

Bilo je na Veliko nedeljo na neki zunanji misijonski postaji. Od daleč so bili prihiteli kristjani, da pobožno prejmo sv. zakramente in tako s Kristusom vstanejo. Julija pa je ležala na smrt bolna v svoji koči. Zelo rada bi bila tudi ona šla k Vstajenju, toda ni mogla zbog velikih bolečin. Svoje otroke pa je poslala k službi božji.

„Oče, naša mati je že nekaj dni hudo bolna“, je rekla starejša hčerka. Poizvedel sem, kakšna je bolezen in kako je bolnici, in sem priporočil otrokom, da naj pobožno molijo, da bo Bog zopet dodelil zdravje materi. Obljubil sem, da bom bolnico obiskal in jo obhajal za zadnjo uro.

Na velikonočno jutro sem šel s sveto popotnico v gore. Domači kristjani so me spremljevali nekaj časa, dokler ni solnce vzšlo, ki jih je klicalo nazaj na domove.

Potem sem bil popolnoma sam. Opoldne sem dospel do Juline koč. Kako se je bolnica razveselila duhovnika! Takoj je uganila, da jo je ljubi Jezus obiskal. Njen mož Samson je vse lepo in slovesno pripravil, kolikor je pač po svojih bornih razmerah mogel, da dostojno sprejme Kralja kraljev pod svojo streho. Julija se mi je zdela zelo bolna, vendar nisem mislil, da bi še umrla. Obhajal sem jo in previdel za smrt. Smrti se ni nič bala. „Srečna sem“, je rekla, „in čemu bi se bala smrti, ki mi bo pomagala k Jezusu, ki sem ga pravkar prejela.“ — Samson je bil srečen kakor nekoč Cahej, da je njegovih hiši zveličanje došlo. Spremljal me je dolgo časa in se neprestano opravičeval, da mi ni mogel ponuditi nič jesti. Govorila sva o nebesih in o veselju blaženih. Rekel sem mu, naj se vrne, pa se ni hotel. Naposled sem mu to ukazal, češ, da Julija potrebuje njegove pomoči. Ob slovesu je pokleknil in prosil za križček, ki sem mu ga dal obenem z blagoslovom.

Julija je živela le še dva dni in umrla tako lepo, da so bili vsi ginjeni, ki so to videli. 13. maja sem bil zopet na dotični zunanji postaji. Vsa družina rajne Julije je prišla in prejela sv. obhajilo za pokojnico. Hotel sem jih tolažiti, pa mi je Samson rekel: „Oče, mi smo zelo srečni, ker je Julija tako pobožno umrla. Prosim te, oče, opravi dvakrat sv. mašo za našo pokojnico.“ Obenem mi je stisnil mal dar v roko.

Zelo sem bil ginjen, ko sem videl globoko vero teh novih kristjanov, ki je zanje smrt samo prehod v boljšo večnost.

Kratka misijonska poročila.

P. Angerer od Sinov presv. Srca, Witbank: „Na Vaših pisem vidim znamke Vatikanskega mesta. Hvaležen sem Vam za to, kajti tukaj le malokdaj vidimo take znamke; zato jih pa tukajšnji katoliki posebno cenijo, pravzaprav kar spoštujejo. V protestantovski deželi kot je naša, je katolikom v veselo zadoščenje, ko vidijo, kako je dostojanstvo sv. očeta kot poglavarja vseh katolikov, javno in uradno priznано. Večkrat so me že prosili za večje slike sv. očeta. Tudi jaz sam bi želel, da bi mogel s tem pomnožiti ljubezen do sv. očeta v srcih domačinov.

Ko se dandanes veljava oblasti med ljudstvom vedno bolj izpodkopava, naj bi se pa pri naših ljudeh ljubezen do Cerkve, to je: udanost Kristusu Kralju in njegovemu vidnemu namestniku na zemlji, papežu vedno globlje zasidrala. V to naj bi služile tudi slike našega vrhovnega dušnega pastirja. Prosim pošljite mi nekaj teh slik. Oprostite, da Vas prosim tudi podobice sv. Terezije Deteta Jezusa. Ta svetnica je res velika pomočnica pri delu za misijone.“

Sestra Frančiška Mewenkamp, O. S. B., Gobabis: „Bolnišnica sv. Terezije za domačine

je delo Družbe sv. Petra Klaverja in veliko koristi ne le bolnim telesom, ampak tudi dušam. Že marsikaka duša se je od tam preselila v nebesa, potem ko je prejela sv. zakramente. Ti novokrščenci gotovo ne bodo pozabili svojih dobrotnikov pred božjim prestolom.“

P. Heyman, misijonar v Marianhill-u: „Pri meni v misijonski postaji sta dva dobra brata, eden star 72 let, drugi 65. Ako bi misijonski prijatelji videli koč iz pločevine, ki ji pravimo tukaj cerkev, sem prepričan, da bi me okregali. Oltar ni dosti več, nego navaden zaboj. Sveče so iz stearina. Za večno luč gori petrolej v preprosti svetilki. Okraskov ni. „Ubogi naš Odrešenik, kako bogat si po lepih cerkvah Evrope, kako ubog pa tu med pogani!“ Šele par tednov smo tu, a že prihaja 25 katehumenov. Upamo, da bo Jezus blagoslovil naš mali misijon in mu dal lepo bodočnost.“

Sestra M. Gebharda, Tembulandija: „Danes prosim za nekoga misijonarja, ki je v veliki stiski. Naš misijon (saj smem tako reči, ker mu tudi me pomagamo pri delu) smo postavili v sredo med pogane in odpadnike. Zdaj pa nameravamo ustanoviti šolo v nekem kraju, ki je izključna last domačinov. To bi bila velika dobrota za vso okolico. Potem nameravamo iti v drug kraj, da bomo tam pogane učili; nedavno nas je glavar tja povabil. Toda naš preč. pater nima denarja, da bi plačal učitelja in vzdrževal katehista. Sam pa ne more več ko enkrat na mesec v kraj, ki nam ga je ponudil glavar; to bi bilo vse premalo, ako hočemo ljudi spreobrniti. Saj je povsod po svetu revščina v misijonih, toda naša je gotovo največja. Katoliška vera je tu ravno nekoliko pogrnala in ako ne bomo mlade rastlinice gojili, bomo vse zopet izgubili.“

Marija Terezija nam je poslala dežja.

Piše P. Seidel, misijonar — jezuit, iz Kingombe, Rodezija.

Že 17 dni je preteklo, odkar nismo imeli ne kapljice dežja. Pri vas bi se to ne zdelo nič posebnega, vendar tu pri nas v Afriki, ko stoji žgoče solnce navpik, ima to slabe posledice. In res so se te posledice v marsikaterih vaseh dale le prekmalu opaziti. Zamorci so morali prodajati koze, ovce in perutnino, kar je tu njih edino imetje, če je sploh imajo, da so si na ta način mogli nakupiti nekaj semena in vnovič sejati.

Pred kratkim sem pričel čitati „Življenjepis služabnice božje Marije Terezije Ledochowske.“ V tih pa zaupni prošnji sem se obrnil k „materi Afrike“ za pomoč. Prav lepo sem jo prosil, naj nam pošlje vendar vsaj malo dežja v dokaz, da nam res hoče in more pomagati. In glejte, nekaj posebnega se je zgodilo; čeprav čisto nič ni kazalo na dež, je vendar ob enajstih zvečer pričelo deževati iz čisto majhnih in visokih oblakov, kar se naravnim potom ne zgodi. Dan na to pa zopet žgoče solnce.

Se bolj sem s prošnjami nadlegoval Marijo Terezijo, naj nam vendar izprosi izdatnega dežja. Obljubil sem ji, da bom razodel svojo prošnjo sobratom in poslal objavo v „Odmev“. Marija Terezija je po neskončnem božjem usmiljenju pokazala, kaj premore pred prestolom Božjim. Zvečer zopet okrog enajste ure je prišlo toliko dežja, kot še nikdar to leto. Vsi smo spoznali očitno pomoč naše ljube „afriške matere“. Ovenela priroda je zopet na novo oživila, kar se je pokazalo naslednje dni.

Bogu bodi čast in hvala! Njegova modrost naj Marijo Terezijo kmalu poviša na oltarje, da jo bodo vsi narodi častili, posebno pa misijonarji in zamorci!

Mariji Tereziji smo izročili zadevo.

Pravkar smo pričeli z devetdnevnicco k naši ljubi nebeški pomočnici (Mariji Tereziji Ledóchowski) za pomoč, da bi mogli opremiti naš postulat. Uboga dekleta, ki se pripravljajo za samostanski poklic, morajo spati po dve in dve na lesenih pažih. Mesto mize pa se morajo vvesti kar na tla ter jejo po pet ali šest skupaj iz siromašne skodelice. Vendar so pri tem čisto srečne in zadovoljne ter se tolažijo z boljšo bodočnostjo. — Če bi se naši ljubi dobrotniki mogli prepričati, kako resno se ta dobra dekleta pripravljajo na redovno življenje, bi gotovo vsakdo rad prispeval par dinarjev za potrebno opravo našega postulata tu v Afriki. Kljub slabim časom zaupamo na pomoč naše nebeške pomočnice, katera se s posebno ljubeznijo ozira na svoje črne varovance v Afriki.

Sr. Rozelina, misijonarka Dragocene Krvi, Afrika.

Zapiski Družbe sv. Petra Klaverja.

Praznik Marije, Matere dobrega sveta, naše nebeške zavetnice, smo obhajali letos dne 29. maja v cerkvi presv. Srca Jezusovega.

Zjutraj ob pol 8. je bila sv. maša z blagoslovom. Popoldne ob 5. misijonski govor, katerega je imel č. g. dr. Jakob Žagar. Z vznesenimi in ognjevitimi besedami je preč. misijonar govoril o Mariji Materi dobrega sveta, kot najboljši svetovalki vsakega kristjana in z brevom papeža Pija X. zvesti varuhinji misijonske Družbe sv. Petra Klaverja. Nato je tako prisrčno orisal kratek životopis služabnice božje Marije Terezije Ledóchowske, ustanoviteljice Družbe sv. Petra Klaverja, da se je marsikatero okoli vernih poslušalcev zasolžilo. Dne 6. julija bo deset let odkar je služabnica božja umrla v Rimu svetniške smrti. Kmalu po njeni smrti so se ljudje z vsakovrstnimi težavami začeli zatekati k njej ter jo prosili njene priprošnje. In ljubi Bog je dal na njeno priprošnjo izvanrednih milosti, da celo čudeži so se zgodili, ter s tem pokazal, kako dopadljiva mu je njegova zvesta služabnica.

Ob roki Marije Matere dobrega sveta je dosegla Marija Terezija tako visoko stopnjo popolnosti. Vedno je iskala pri tej dobri nebeški Materi sveta ter se po njem ravnala. Z apostolsko gorečnostjo in neupogljivo voljo se je vsa žrtvovala za čast božjo in zveličanje duš ubogih zamorcev. In ker je nase čisto pozabila ter delala le za Boga in njegovo čast, vse kaže, da bo tudi ljubi Bog kmalu povzdignil svojo zvesto služabnico do časti oltarjev. Sledimo Mariji Tereziji in goreče častimo Marijo Mater dobrega sveta, potem bomo tudi mi veliko dobrega mogli storiti v večjo čast božjo in za rešitev duš naših poganskih bratov. K sklepu je preč. g. govornik opozoril na „poklic pomožne misijonarke“. Kdor želi glede tega natančnejšega pojasnila, naj se obrne na Družbo sv. Petra Klaverja, Metelkova ul. 1.

Na tem mestu še enkrat spoštljiva zahvala preč. gospodu govorniku, in prisrčni „Bog povrni“ vsem, kateri so se lepe slavnosti udeležili ter prispevali svoj misijonski milodar! Naj Devica Marija s svojim božjim Sinom blagoslovi vse ljube misijonske prijatelje!

Zahvaljujem se služabnici božji za pomoč v dušni in telesni sili. V zahvalo pošiljam mal dar ter se ji še nadalje priporočam.

N. B. Metlika.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji za uslišanje in pomoč v boleznih ter pošiljam 100 Din za botrinski dar zamorski deklici Ana Marija. Služabnico božjo prosim še nadalje za njeno varstvo.

I. K. Sv. Jurij ob Taboru.

V zahvalo služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno zdravje pošiljam 100 Din za zamorčke.

Fr. Sal. K. župnik.

V težki bolezni sem se priporočila Mariji Tereziji in dobila uslišanje. V zahvalo pošiljam 100 Din ter se ji še nadalje priporočam za popolno ozdravljenje.

I. J. Ajdovec.

Iskrena zahvala služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišano molitev. Sledi istočasno kot obljubljena zahvala 1000 Din.
D. K. D. Ljubljana.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišano prošnjo in pošiljam 100 Din za misijone. Priporočam se služabnici božji še nadalje.
M. J. Sv. Lovrenc na P.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji, da je izprosila zdravje mojemu ljubemu detetu. V zahvalo pošiljam 100 Din za botrinski dar zamorčku „Albin“.
M. G. Zagorje.

V zahvalo služabnici božji za uslišano prošnjo pošiljam 50 Din in moja prijateljica 10 Din.
J. P. in K. V. Jesenice.

Večkrat sem se zatekel v svojih potrebah k služabnici božji Mariji Tereziji in sem bil vedno uslišan. Iskreno se ji zahvaljujem in jo še nadalje prosim pomoči.
M. L. Vel. Varnica.

Pošiljam 30 Din za Kruh sv. Antona kot zahvalo grofici Ledóchowski za zdravje in prosim objave v „Odmevu“. Priporočam se ji še v neki težki zadevi.
M₁. Rožnik.

V boleznih sem se obrnila na služabnico božjo Marijo Terezijo in zadobila uslišanje. Zahvaljujem se ji in pošiljam 50 Din za misijone.
Neimenovana iz Koroškega.

Zahvalim se Mariji Tereziji, da mi je izprosila zdravje. Priporočam se ji še v bodoče in bom po močeh podpirala misijone. Zelo sem bila vesela podobice z relikvijo Matere Terezije, katero ste mi poslali.
P. M. Sv. Jernej.

V zahvalo Mariji Tereziji za uslišano prošnjo pošiljam 50 Din.
Fr. L. Gornja Polskava.

V zahvalo za večkratno uslišanje na priprošnjo Marije Terezije pošiljam 50 Din in prosim objave v „Odmevu“.
T. R. Mala vas.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji, ker mi je izprosila ljubo zdravje in pošiljam dar 120 Din.
J. M. Nadbišec.

V zahvalo za uslišanje v neki zadevi na priprošnjo Marije Terezije pošiljam 20 Din za afr. misijone, in se ji še priporočam.
M. M.

„Pomladi me je zadela kap in me potem zelo glava bolela. Soseda mi je preskrbela sliko Marije Terezije Ledóchowske in sem njej na čast opravila devetdnevnično. Zdaj sem zopet zdrava, da morem opravljati svoja navadna dela“.
T. P. T. v H.

„Pred 2 letoma sta me boleli obe kolena. Eno je bilo podpluto s krvjo in ker nisem mogel klečati na njem, je drugo tem več trpelo in se je vsled tega vnelo in se je začela delati goba. Ko sem v „Odmevu“ bral o uslišanih molitvah, ki se zgodijo na priprošnjo pokojne ustanoviteljice Klaverjeve družbe, sem se zaupljivo zatekel k njej z molitvijo, da bi ozdravel brez operacije. Eno koleno je bilo v treh dneh zdravo potem ko mi je eden bratov iztisnil kri iz njega; drugo pa se je poslabšalo. Zopet sem zaupljivo molil k blagopokojni in sem začutil, kako se je v kolenu nekaj premaknilo. Vnetje je odleglo in otekline se je

zmanjšala. Ko sem strežniku rekel, da sedaj njegove pomoči več ne potrebujem, ker mi je priprošnja Marije Terezije Ledóchow-ske pomagala, je on rekel: „Molite dalje!“ Res sem opravil še eno devetdnevnicico in danes je koleno zopet zdravo. N. N.

Prip. uredn. V popolnem soglasju z dekretom Urbana VIII. izjavljamo, da se v vsem, kar v zgoraj omenjenih uslišanih kaže na čudežno ali slično, popolnoma podvržemo sodbi sv. Cerkve.

Služabniki božji Mariji Tereziji Ledóchowski se priporočajo: J. K. Št Rupert, v neki obupni težki zadevi. Obljublja večjo vsoto za misijone, če bo prošnja uslišana. — A. G. Kamnje, v službeni zadevi in za zboljšanje domačih razmer. — J. in L. M. E. Slovenjgrдец, v neki važni zadevi (dar 40 Din za misijone). — I. B. Podmelec, za spreobrnjenje neke osebe, obljublja dar 100 lir, če bo prošnja uslišana. — I. P. Ljubljana, v neki nujni in važni zadevi, dar 100 Din; obljublja še, če bo prošnja uslišana. — F. Š. za zdravje moje drage sestre in meni. Če bo prošnja uslišana, obljublja 200 Din za misijone. — M. P. Škofja Loka, za ljubo zdravje (dar 50 Din). — M. I. Vič, za zdravje sina in druge zadeve. Če bo prošnja uslišana, obljublja dar za odkup zamorčeka. — Župnik v mariborski župniji prosi za pomoč, da bi mogel prodati svoje pridelke po najnižji dnevni ceni, da se reši dolgovi in za zdravje dveh oseb. Če bo prošnja uslišana, obljublja večjo vsoto za uboge afriške misijone.

Popolni odpustki,

ki jih lahko dobijo udje Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji:

Dne 24. avgusta, na praznik sv. apostola Jerneja.

Odkup sužnje.

Kdor želi rešiti ubogega zamorčeka iz sužnosti, naj pošlje 180 Din. Sme mu določiti ime.

Kdor želi pripomoči ubogemu zamorčku do milosti sv. krsta, naj daruje 90 Din.

Darila hvaležno sprejema Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.

Izdaja Klaverjeva družba v Ljubljani.

Odgovorni urednik: prof. Watzl.

Za tiskarno Tiskovnega društva v Kranju: Jos. Linhart.

Zahvale.

Presvetemu Srcu Jezusovemu in Marijinemu, Mariji Brezmadežni, Mariji Pomočnici, sv. Jožefu, sv. Antonu, sv. Mali Tereziji, sv. Luciji, bl. Don Bosku, služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski, služabniku božjemu škofu Slomšeku in drugim nebeškim patronom:

K. P. Ajdovščina, za uslišano prošnjo in dobljeno zdravje, dar 100 lir, se še priporoča v molitev; M. P. Trbovlje, dar 50 Din; M. S. Ptuj, za pomoč v veliki stiski (dar 50 Din), če bo prošnja uslišana obljublja še. M. M. za uslišanje v neki zadevi (dar 20 Din za najpotrebnejše afriške misijone); Grabi Elizabeta, za dobljeno zdravje (dar 100 Din); A. D. za ljubo zdravje, dar Din 180 za odkup zamorčka na ime Peter Klaver; Jože Andr. v neki zadevi (dar 50 Din za Kruh sv. Antona); M. S. Pečina. Goriško, za prejete dobrote (dar 42 lir); Ema Perc za dobljeno zdravje (dar 20 Din za misijonski auto); A. in J. B. Sv. Katarina, za uslišano prošnjo (dar 100 Din za Kruh sv. Antona); Ter. Zarnik, za zopet dobljeno stvar (dar 100 Din za Kruh sv. Antona); B. V. Metlika, za uslišanje važne zadeve (dar 16 Din); N. N. za pomoč v važni zadevi (dar 10 Din); N. N. za uslišano prošnjo; Z. O. Kržišče, za uslišano prošnjo (25 Din za katekizem zamorčkom); Marijan Orel, za ozdravljeno nogo, za katero zdravnik ni imel nobenega upanja in leka več (dar 30 lir, katere sem obljubil).

Priporočila v molitev.

Presv. Srcu Jezusovemu in Marijinemu, Mariji Pomočnici, sv. Jerneju, sv. Petru Klaverju, sv. Antonu Pad., sv. Mali Tereziji, sv. Mariji Magdaleni, sv. Ani, služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski in patronom:

P. V. Črnomelj, važne zadeve in mir v družini, obljublja zahvalo; J. J. Amerika, za rešitev dveh prevažnih življenjskih zadev, če bo prošnja uslišana obljublja dar 20 dol.; A. D. Stara vas, v važni zadevi (dar za uboge zamorčke), obljublja zahvalo in dar, če bo prošnja uslišana; K. B. Mengeš, za spreobrnjenje sina in da bi se našel izgubljeni denar; M. M. Maribor v neki zadevi (dar 20 Din); J. M. Šmartno, v neki zadevi (dar 20 Din); M. S. Postojna, v težkih zadevah, če bo prošnja uslišana obljublja 100 lir za odkup sužnja; A. B. Postojna, za zdravje in v raznih telesnih potrebah; F. J. Kozje, v dveh zelo važnih zadevah; T. T. Šent Janž, za zdravje (dar 20 Din) in neko drugo važno zadevo, če bo prošnja uslišana, obljublja dar 200 Din; N. N. Globoko, za zdravje in v važni družinski zadevi. Če bo prošnja uslišana, obljublja dar 100 Din; U. B. Studence, za mir in zadovoljnost pri hiši, dar 100 Din; nadalje se priporočajo v molitev: P. L. in Fr. K. Kapela pri Slatini — Julka Vadnjal — Podsreda — Bočna — Maribor — Ljubljana — Janževi vrh — Brežica — Boh. Bistrica — Metlika — Sv. Andraž — Goričane — M. P. Sv. Lovrenc — Cirkovce — Vič — Mala vas — Sv. Jernej — Cirkovce.

† Spomin za umrle.

Čast. sestra Marija od Jezusa, karmeličanka, umrla 10. aprila l. 1932 v samostanu sv. Jožefa, Tananariva (na Madagaskarju). — Mr. Žabnikar, Ljubljana. — Ivan Kotnik, uč. Sv. Štefan pri Šmr. — Neža Toman, Ljubljana. — Mr. Rupert, Jermanjvrh, — Mr. Kovac, Novo mesto. — Mr. Žnidar, Zg. Poljskava. — Mr. Šiker, Zg. Velka. — Ana Starič, Zabrdje. — Jankovič, Polhov Gradec. — Mr. Hernaus, Loka pri Žusmu. — Ivana Grile, Celje. — Liza Merz, Gruskovje. — Francka Velkovrh, Ljubljana. — R. I. P.

Da se oprostite ene skrbi.

Da se oprostite vsakoletne skrbi, kdaj bo treba zopet obnoviti naročnino, Vam stavimo gotovo dobrodošel predlog:

naročite se

kot dosmrten naročnik

Za „Odmev iz Afrike“ dosmrtna naročnina Din 200.—

Za „Zamorčka“ dosmrtna naročnina Din 140.—

Gotovo bodo mnogi tega predloga veseli in se ga tudi z veseljem poslužili. Afriški misijonarji in misijonski škofje berejo vsako leto 500 sv. maš za vse naročnike „Odmeva“ in „Zamorčka“.

Naslov naročbe: Družba sv. Petra Klaverja za afr. misijone in oproščenje sužnjev, Ljubljana, Metelkova ulica štev. 1 (nasproti cerkve Srca Jezusovega).

Rman, izvrstno zdravilo.

Poroča misijonski prijatelj.

Skoro povsod ga lahko dobiš, bel cvet ima. Hripavost ti ozdravi v par dneh, še celo ako nastopa v zvezi s tuberkulozo III. stopnje. Pomaga tudi pri jetrnih boleznih in slabosti želodca, celo pri želodčnem čiru, ali oteklinah. Prideni rmanu nekaj preslice, pa ti olajša bolečine ledvic. Ako pa obenem z vročim čajem apliciraš še vroče obkladke, ti pomaga in ozdravi zapiranje vode.

Rman krepi ves organizem in varuje prehlada. Ako ga skuhaš, celi rane in zmehečenine, odpravlja kurja očesa. Nikar ne čakaj do bolezni! Ako rabiš rman ali volčič takoj ob prvih slabostih, te obvaruje pred nevarnostjo bolezni. Urgaj steblo s cvetom vred, kuhaj rastlino nekaj minut in vroče pij malo pred jedjo skozi štirinajst dni.

Poklic pomožne misijonarke za Afriko.

Mladenke, ki čutijo v sebi misijonski poklic in imajo veselje do redovnega življenja naj se obrnejo na Družbo sv. Petra Klaverja v Ljubljani. Priporočamo brošurico „Poklic pomožne misijonarke.“ Cena Din 4.50.